

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W PIASECZNI

z dnia r.

**w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego w trybie art. 101
Ustawy z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie gminnym w przedmiocie Uchwały Rady Miejskiej
w Piasecznie Nr 1312/LI/2006 z dnia 12 czerwca 2006 r., w sprawie nadania nazwy ulicy położonej
w Chojnowie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 w związku z art. 101 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r. poz.1372) i art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego raz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 95) Rada Miejska w Piasecznie uchwała co następuje.

§ 1.

Po rozpoznaniu wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego w trybie art. 101 Ustawy z dnia 08.03.1990 r o samorządzie gminnym Rada Miejska w Piasecznie postanawia odrzucić skargę naruszenia interesu prawnego Pana T.R. w przedmiocie Uchwały Rady Miejskiej w Piasecznie Nr 1312/LI/2006 z dnia 12 czerwca 2006 r., w sprawie nadania nazwy ulicy położonej w Chojnowie.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Piaseczno.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uzasadnienie faktyczne:

Do tutejszego urzędu wpłynęła skarga Pana T.R. w przedmiocie Uchwały Rady Miejskiej w Piasecznie Nr 1312/LI/2006 z dnia 12 czerwca 2006 r., w sprawie nadania nazwy ulicy położonej w Chojnowie.

Podstawę wniesienia wezwania stanowi art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, zgodnie, z którym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętym przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia – zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.

Skarżący wezwał do usunięcia naruszenia interesu prawnego w trybie art. 101 Ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym, w związku z podjęciem przez Radę Miejską w Piasecznie Uchwały Nr 1312/LI/2006 z dnia 12 czerwca 2006 r. w sprawie nadania nazwy ulicy położonej w Chojnowie, bez pisemnej zgody wszystkich ówczesnych właścicieli, na których droga była w 2006 r. zlokalizowana oraz wskazał naruszenia przepisów:

1.art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych ;

2.art. 69 Konstytucji RP (prawo własności);

3.art. 1 Protokołu Nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, przyjętej w Paryżu w dniu 20 marca 1952r.(prawo do własności)

Skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Miejskiej w Piasecznie Nr 1312/LI/2006 z dnia 12 czerwca 2006 r., w sprawie nadania nazwy Kpl. Jana Węclawiaka ulicy położonej w Chojnowie na działkach 124/4, 127/6.

Odnosząc się do w/w wezwania należy stwierdzić:

1.Zgodnie z treścią przepisu art. 2 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, do wyłącznej właściwości rady gminy należy między innymi podejmowanie uchwał w sprawie herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

2.Rada Miejska w Piasecznie podjęła Uchwałę Nr 1312/LI/2006 w dniu 12 czerwca 2006r w sprawie nadania nazwy ulicy położonej w Chojnowie. Uchwała została podjęta na wniosek dwóch właścicieli drogi. We wniosku wskazano, że pozostali współwłaściciele (łącznie 11 osób), zaakceptowali ten wniosek, co zostało potwierdzone podpisem ówczesnego sołtysa.

3.W dacie podjęcia uchwały w sprawie nadania nazwy w/w ulicy działki ewidencyjne 124/4, 127/6 miały status drogi wewnętrznej w rozumieniu ustawy z dnia 21.03.1985r. o drogach publicznych. Zgodnie z brzmieniem art.8 ust.1 ww. ustawy, drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi. Natomiast zgodnie art.8 ust. 1a przywołanej wyżej ustawy, podjęcie przez radę gminy uchwały w sprawie nadania nazwy drodze wewnętrznej wymaga uzyskania pisemnej zgody właścicieli terenów, na których jest ona zlokalizowana. W związku z powyższym Rada Miejska w Piasecznie miała podstawy prawne do podjęcia uchwały w sprawie nadania nazwy Kpl. Jana Węclawiaka w/w drodze wewnętrznej w Chojnowie.

4.Uchwała w sprawie nadania nazwy ulicy weszła w życie i w dalszym ciągu posiada moc obowiązującą. W obecnym stanie nie jest możliwe dokonanie zmiany nazwy ulicy stanowiącej drogę wewnętrzną, bez podjęcia kolejnej uchwały, która wymaga pisemnej zgody wszystkich współwłaścicieli, z uwagi na to, że czworo z nich nie wyraziło zgody na jej zmianę i potwierdziło wolę utrzymania obowiązującej nazwy Kpl. Jana Węclawiaka przedmiotowej drodze.”

5.Zgodnie z obecnie obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym Uchwałą Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 19.04.2017r. nr 930/XXXIII/2017 działki

drogowe którym została nadana nazwa znajdują się w liniach rozgraniczających drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem 3KDW. W pasie drogi wewnętrznej 3KDW znalazły się również działki Skarżącego, który nie wyraża zgody na obecną nazwę tej drogi.

6. Naruszeniem interesu jest nie tyle ukształtowanie stosunku prawnego w sposób odmienny od woli podmiotu posiadającego interes prawny, co ukształtowanie go w sposób bezprawny, czyli z naruszeniem prawa. Rada Miejska w Piasecznie podejmując uchwałę miała delegację ustawową, umożliwiającą podjęcie skarżonej Uchwały.

7. Zgodnie z Art. 94. o samorządzie gminnym, nie stwierdza się nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy po upływie jednego roku od dnia ich podjęcia, chyba że uchybiono obowiązkowi przedłożenia uchwały lub zarządzenia w terminie określonym w art. 90 terminy przekazywania uchwał wojewodzie, albo jeżeli są one aktem prawa miejscowego. Jeżeli nie stwierdzono nieważności uchwały lub zarządzenia z powodu upływu terminu określonego w ust. 1, a istnieją przesłanki stwierdzenia nieważności, sąd administracyjny orzeka o ich niezgodności z prawem. Uchwała lub zarządzenie traci moc prawną z dniem orzeczenia o ich niezgodności z prawem.

Uzasadnienie prawne:

Skarga wniesiona na podstawie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym służy do ochrony innych podmiotów przed skutkami wykorzystywania przez gminę swojej samodzielności poza granice wyznaczone przepisami prawa, ze szkodą dla uprawnień jednostki w sferze administracji publicznej. Aby uznać skargę za zasadną, należy wykazać naruszenie przez organ gminy konkretnego przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na sytuację prawną skarżącego. Interes ten powinien być bezpośredni i realny.

Kwestionując uchwałę należy, więc dowieść, iż narusza ona prawo jednocześnie wpływając negatywnie na sferę prawno-materialną skarżącego (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 11 lutego 2009 roku, II SA/Gd 893/08). Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 27 maja 2010 roku (II SA/Lu 179/10, *LEX nr 674280*) podstawą zaskarżenia w trybie art. 101 ust. 1 u.s.g. jest niezgodność z prawem uchwały organu gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, wywołującej negatywne następstwa w sferze prawnej skarżącego w postaci zniesienia, ograniczenia czy uniemożliwienia realizacji uprawnienia.

W przedmiotowej sprawie należy przywołać też orzeczenie, w którym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie stwierdził, że ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała ta nie narusza prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia jednostki. To na skarżącym spoczywa obowiązek wykazania się indywidualnym interesem prawnym lub uprawnieniem, ale także zaistniałym w dacie wnoszenia skargi, nie w przyszłości, naruszeniem tego interesu prawnego lub uprawnienia (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 22 listopada 2010 r., II SA/Kr744/10).

W związku z powyższym skarżąc uchwałę organu gminy na podstawie art. 101 u.s.g., skarżący musi wykazać istnienie związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą, a jego indywidualną sytuacją prawną. Musi on udowodnić, że zaskarżona uchwała, naruszając prawo, negatywnie wpływa na jego sferę prawno-materialną, pozbawia go np. pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 14 stycznia 2011 r., I SA/Łd 914/10).

Przypomnieć należy, że organem nadzoru nad działalnością organów gminy jest wojewoda. Organ ten, na podstawie ustawy o samorządzie gminnym oraz z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zobowiązany jest do oceny zgodności uchwał w sprawie planów miejscowych z przepisami prawa. W przypadku stwierdzenia niezgodności uchwały z prawem Wojewoda wydaje stosowne rozstrzygnięcie nadzorcze w terminie 30 dni od daty doręczenia mu uchwały. Wojewoda Mazowiecki nie stwierdził nieważności uchwały nr 1240/XLII/2009 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Siedliska, została ona opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego i stanowi obowiązujące prawo.

W związku z powyższym zarzut wnoszącego wezwanie należy uznać za niezasadny. Ponadto wnoszący wezwanie nie wskazał, że przedmiotowa uchwała naruszając prawo jednocześnie wpływa negatywnie na ich sferę prawno-materialną, a tym samym narusza ich interes prawny. Mając powyższe na uwadze proponuje się nie uwzględnić wezwania do usunięcia naruszenia prawa złożonego przez Pana T.R. w przedmiocie Uchwały Rady Miejskiej w Piasecznie Nr 1312/LI/2006 z dnia 12 czerwca 2006 r. , w sprawie nadania nazwy ulicy położonej w Chojnowie.

Z up. Burmistrza
Miasta i Gminy Piaseczno

mgr inż. Robert Wład
Zastępca Burmistrza
Miasta i Gminy Piaseczno

NACZELNIK
Wydziału Urbanistyki i Architektury
Miasta i Gminy Piaseczno
mgr inż. arch. Anna Pakulińska-Attia